

Sygn. akt: WK 5/15

POSTANOWIENIE

Dnia 9 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński (przewodniczący)

SSN Jerzy Steckiewicz

SSN Andrzej Tomczyk (sprawozdawca)

Protokolant : Marcin Szłaga

w sprawie mat. rez. S. D. skazanego z art. 357 § 1 k.k., na posiedzeniu, bez udziału stron, w dniu 9 czerwca 2015 r., z powodu kasacji obrońcy skazanego od wyroku Wojskowego Sądu Okręgowego w P. z dnia 26 lutego 2015 r., utrzymującego w mocy wyrok Wojskowego Sądu Garnizonowego w S. z dnia 3 grudnia 2014 r.,

p o s t a n o w i ł :

- 1. pozostawić kasację bez rozpoznania,**
- 2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć skazanego.**

UZASADNIENIE

Wojskowy Sąd Okręgowy w P. wyrokiem z dnia 26 lutego 2015 r. utrzymał w mocy wyrok Wojskowego Sądu Garnizonowego z dnia 3 grudnia 2014 r., mocą którego mat. rez. S. D. został skazany za przestępstwo z art. 357 § 1 k.k. i za nie wymierzono mu karę 4 miesięcy ograniczenia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono.

Orzeczono też grzywnę – na podstawie art. 71 § 1 k.k. – oraz środek karny – podanie treści wyroku do publicznej wiadomości.

Prawomocny wyrok Sądu Odwoławczego zaskarżył kasacją obrońca skazanego i zarzucając:

„ 1. rażące naruszenie prawa materialnego, mające istotny wpływ na treść orzeczenia, bo w sentencji aktu oskarżenia z 23.09.2014r. o czyn zarzucony w art. 357 § 1 k.k. brak jest wniosku ujętego w § 2 art. 357 k.k. o ściganie, a następuje na wniosek dowódcy jednostki, co stanowi rażącą obrazę art. 332 §1 pkt 4 k.p.k. - wskazanie przepisów ustawy karnej pod który zarzucany czyn podpada również z kolejnym zarzutem, iż skazany nie był wyznaczony do służby 25.06.2014r. wykonując stale funkcję kucharza na okręcie K. C. - rozdział 12 pkt 3 RSO (s.59);
2. rażącą obrazę przepisów prawa art. 17 § 1 pkt 2 i pkt 7 k.p.k. przez to , że *czyn* nie zawiera znamion czynu zabronionego oraz o *ten sam czyn* z art. 357 § 1 i § 2 k.k. *toczy się postępowanie* na podstawie art.57 ust.3, art.60 ust. 1 ustawy z dnia 09.10.2009r. o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. Nr 190 , poz.1474);
3. rażącą obrazę art. 647 § 1 pkt 1, § 2, § 3 k.p.k. przez to, że rozkazem personalnym nr 70 pkt 8 Dowódcy Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych z dnia 20 czerwca 2014r., mat S. D. został *powołany ze służby kontraktowej do służby stałej i ma status żołnierza służby stałej* z mocy art. 11 ust.2 pkt 2 lit.„a” ustawy z dnia 11 września 2003r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2010r. Nr 90 , poz. 593 ze zm.), a nie status żołnierza rezerwy”,
wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Odwoławczego oraz utrzymanego nim w mocy wyroku Sądu pierwszej instancji i uniewinnienie S. D.

W odpowiedzi na kasację prokurator Wojskowej Prokuratury Okręgowej wniósł o pozostawienie jej bez rozpoznania jako niedopuszczalnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z przepisem art. 523 § 1 k.p.k., kasacja może być wniesiona tylko z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. lub innego rażącego naruszenia prawa, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. Z przepisu § 2 tego artykułu wynika zaś, że kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie

skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to nie dotyczy kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.).

W rozpoznawanej sprawie zapadł prawomocny wyrok skazujący mata rez. S. D. na karę ograniczenia wolności i to z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oraz na karę grzywny. Badając zaś dopuszczalność kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego, należy ocenić czy została ona wniesiona z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k.

Autor kasacji w żadnym ze sformułowanych zarzutów przepisu tego nie powołał. Jednak z analizy mało czytelnie sformułowanego zarzutu obrazy prawa materialnego połączonego z zarzutem rażącej obrazy art. 332 § 1 pkt 4 k.p.k. oraz błędu w ustaleniach faktycznych (pkt 1 kasacji) wynika, że skarżący wskazuje na uchybienie z art. 439 § 1 pkt 9 w zw. z art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k. stwierdzając, że „brak jest wniosku ujętego w § 2 art. 357 k.k. o ściganie ...”. Wprawdzie stwierdzenie to odnosi zupełnie nietrafnie do treści aktu oskarżenia, tym niemniej, gdyby uchybienie takie rzeczywiście wystąpiło kontekst i sposób jego opisu nie miałby żadnego znaczenia.

Rzecz w tym jednak, że opisane uchybienie w sprawie mata rez. S. D. nie ma miejsca, ponieważ na k. 1 akt sprawy znajduje się podpisany przez dowódcę wniosek o ściganie karne mata S. D. za to, że w dniu 25 marca 2014 r. „...będąc wyznaczony do pełnienia wachty morskiej wstawił się w stan nietrzeźwy art. 357 § 1 k.k.”.

Skoro więc kasacja obrońcy skazanego nie wskazuje uchybienia wymienionego w art. 439 k.p.k., a w sprawie nie zaistniały dalsze warunki jej dopuszczalności określone w art. 523 § 2 k.p.k., przeto należało pozostawić ją bez rozpoznania jako niedopuszczalną.

Z przytoczonych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

